

'I move away from the mic to breath in'

Foto: het restant van de #BlackLivesMatter-protesten op de Dam, rond 21 uur op 1 juni 2020.

Bedankt voor je vraag Rosa, die je mij stelde in je brief: 'Wat gebeurt er met de verwondering zonder het visuele?' Ik neem je graag mee in mijn beleving van verwondering bij het grotendeels visueel missen van een specifieke gebeurtenis.

Ik was niet bij het #BlackLivesMatter-protest op de Dam in de middag van 1 juni. Ik had het simpelweg niet meegekregen. Later die avond ben ik toch naar de Dam gefietst. De sfeer van protest hing nog in de lucht en enkele visuele restanten, kartonnen protestborden, waren aanwezig. Mijn gevoel van verwondering over de kracht van het protest begon op dat moment. Bij gebrek aan visuele beleving van het protest, heb ik via sporen van de gebeurtenis gezocht naar de betekenis van wat er die dag op de Dam gebeurde. Zo ging het ongeveer:

Ik leerde over Tay Zonday, de man die in 2007 via YouTube een ongekennde hit scoorde, welke recentelijk weer relevant werd. Zijn nummer 'Chocolate Rain' (126 miljoen keer bekeken op YouTube) werd onlangs afgespeeld via de speakers van een gehackte politieradio in de Verenigde Staten. De radiofrequentie werd waarschijnlijk in beslag genomen door een van de deelnemers van #BlackLivesMatter, na de dood van George Floyd in het Amerikaanse Minneapolis. Dit alles begint in mijn verbeelding een context te scheppen bij het protest.

Er komt op mijn Twitter-feed een filmpje naar boven van een zingende Zonday. Het is een deel van de videoclip van het nummer waar hij zich, door middel van ondertiteling, verschuldigd voor zijn rare bewegingen in de clip. Door zijn microfoon van slechte kwaliteit was hij genoodzaakt om zijn hoofd

naar achteren te bewegen om zo adem te halen zonder dat het in de opname terechtkomt. Iemand maakte er een GIF van. Zijn tekst staat op repeat: 'I move away from the mic to breath in.'

Op Twitter kom ik er ook na al die jaren achter dat het nummer van Zondag over institutioneel racisme gaat. De tweede zin van 'Chocolate Rain' laat dit al zien: 'Some stay dry and others feel the pain.' George Floyd werd vermoord door een politieagent. De verschrikkelijke beelden zijn bekend, de agent hield zijn knie minutenlang op de nek van Floyd. Floyd kreeg geen adem en stikte.

De GIF op Twitter, met 'I move away from the mic to breath in', staat nu in mijn geheugen geschreven als een referentie aan institutioneel racisme. Maar ook verwijst het naar de manier waarop Floyd werd vermoord door een politieagent: *I cannot breathe*. Het gat in het visuele, en de verwondering die eruit volgde, heeft zich deels gevuld met associaties van betekenis. Mijn verwondering zet voort.

'I move away from the mic to breath in.' Die microfoon symboliseert voor mij de stemmen van gemarginaliseerde groepen; ademen betekent dat je even geen stem hebt, bedenk ik me. Het is een boodschap die nog door mij heen zal galmen, evenals verwondering. Binnen een uur dat de GIF op Twitter verschijnt, geeft Tay Zonday een reactie: 'I move away from the mic to demand justice.'

Hierbij voel ik een 'klik', het onrecht grijpt me aan. Het toont zich via de cultuur die het expliciet maakt. Langzaam leer ik een nieuwe taal. Ik vraag mij af of de andere SPUI25 in Spe-leden dit ook ervaren. Klopt dit in jullie ogen met de verwondering, zoals Chomsky die bedoelde?

Michiel